

посланика) изабрана општим правом гласа на период од четири године а Сенат на период од шест година и састављен од 150 чланова изабраних општим правом гласа и 15 чланова које одреди председник Републике.⁷⁸ Председник Републике је шеф државе и он представља земљу и народ а бира га Велика народна скупштина на период од 7 година. Он је политички неодговоран јер у смислу парламентаризма ту одговорност преузимају министри (влада) својим премапотписом. Премијер руководи владом, њеном политиком, и координира рад министра, а Министарски савет, сходно принципима парламентаризма, сноси колективну одговорност пред парламентом. Поред изгласавања неповерења влади од Велике народне скупштине, и извршна власт повратно може да утиче на парламент и његову егзистенцију. Тако премијер може да тражи од председника Републике да се распишу нови избори за Народну скупштину уколико Кабинету буде и трећи пут изгласано неповерење. Овим чином се распушта Скупштина и расписују нови парламентарни избори и то је друга страна односа у парламентарном режиму која иде на руку извршној власти, пре свега шефа државе. Судску власт у земљи врше судови на челу са Касационим судом као судом последњег степена, а поред Државног савета као управног суда првог степена, Устав предвиђа и Уставни суд који врши контролу уставности закона и друге функције које му припадају као контролној институцији.

г) Устави Грчке после Другог светског рата

Грчка спада у земље с бурном уставном историјом почев од њеног првог Устава од 1822. који је донет после проглашења државне независности, јануара 1822. па све до последњег, важећег који је донет још јуна 1975. Током те бурне уставне историје донето је више устава 1827, 1832, 1844, 1864, 1911, 1927, 1952 и 1968. и сви они су одражавали бурне друштвене и политичке промене у земљи. Грчка је у XIX веку била монархија (изузев кратког периода од 1827-1832 када је био проглашен републикански облик владавине), с тим да се режим уставне парламентарне монархије учврстио тек задњих деценија XIX века када је после извршених реформи заживео прави парламентаризам. После Другог светског рата Грчка је пролазила тежак пут од војне диктатуре ка парламентарној демократији. Војна диктатура (успостављена априла 1967.) је укинула Устав од 1952. и заменила га новим Уставом од 1968. који је учврстио тзв. пуковнички режим да би војна хунта јануара 1973. укинула и монархистичку владавину. Пад војне хунте (диктатуре) јула 1974. је значио почетак демократизације земље под окриљем владе